Nr. 27. 1932.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 2. lipca 1932 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenie władz.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłoszam ustawę następującej treści:

USTAWA
z dnia 11 marca 1932 r.
o zgromadzeniach.

Rozdział I.
Postanowienia ogólne.

Art. 1. (1) Zgromadzenia dzielą się na:
a) zgromadzenia publiczne, oraz
b) zgromadzenia niepubliczne, czyli zebrania.

(2) Wszędzie, gdzie ustawa niniejsza mówi o zgromadzeniach bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć zgromadzenia publiczne.

Art. 2. (1) Rozróżnia się: a) zgromadzenia w lokalach, oraz b) zgromadzenia pod gołem niebem.

(2) Manifestacje publiczne i pochody podlegają przepisom o zgromadzeniach pod gołem niebem.

(3) Postanowienie ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie do przejazdów manifestacyjnych na wozach i samochodach.

Art. 3. Lokalem w rozumieniu niniejszej ustawy jest wnętrze budynku wraz z ogrodzoną przestrzenią, stanowiącą z budynkiem zamkniętą całość.

Art. 4. (1) Władzą, sprawującą nadzór nad zgromadzeniami i zebraniami, jest powiatowa władza administracji ogólnej, o ile ustawa niniejsza nie stanowi inaczej.

(2) W miastach, stanowiących osobne powiaty dla celów administracji rządowej, w których funkcje powiatowej władzy administracji ogólnej sprawują prezydenci miast, Minister Spraw Wewnętrznych oznaczy drogą rozporządzenia władze, powołane do nadzoru nad zgromadzeniami i zebraniami.

Rozdział II.
Zwoływanie zgromadzeń.

Art. 5. Każdy pełnoletni obywatel polski, posiadający zdolność do działań prawnych, może zwoływać zgromadzenie i na niem przewodniczyć.

Art. 6. (1) O zwołaniu zgromadzenia do lokalu należy zawiadomić władzę na piśmie w takim terminie, aby władza otrzymała zawiadomienie to najpóźniej na 2 dni przed zgromadzeniem.

(2) Jeżeli zgromadzenie ma się odbyć poza siedzibą powiatowej władzy administracji ogólnej, zawiadomienie może być dokonane za pośrednictwem najbliższego posterunku policji państwowej.

(3) Zgłaszającemu wyda władza na żądanie bezpłatne pisemne zaświadczenie zgłoszenia.

Art. 7. (1) Zgromadzenie pod gołem niebem może się odbyć tylko za zezwoleniem władzy (art. 4).

(2) Podanie o takie zezwolenie winno być złożone (art. 6 ust. 1) u właściwej władzy, najpóźniej na 3 dni przed zgromadzeniem.

Art. 8. Zawiadomienie, względnie podanie o zezwolenie winno zawierać:
a) imię, nazwisko i adres zwołującego zgromadzenie,
b) dokładne wskazanie miejsca i czasu rozpoczęcia zgromadzenia,
c) cel i program zgromadzenia,
d) wskazanie języka lub języków obrad, jeżeli obrady mają się toczyć w języku niepaństwowym.

Art. 9. (1) Władza zakaże odbycia zgromadzenia w lokalu, jeżeli odbycie zgromadzenia sprzeciwia się przepisom niniejszej ustawy lub ustaw karnych, albe jeżeli zagrażałoby bezpieczeństwu spokojowi lub porządkowi publicznemu.

(2) Zakaz należy podać na piśmie z uzasadnieniem do wiadomości zgłaszającego, nie później, jak w przeddzień zgromadzenia.

Art. 10. Jeżeli zachodzą okoliczności, podane w art. 9 ust. 1, władza odmówi zezwolenia na zgromadzenie pod gołem niebem.

Art. 11. (1) Zgromadzenia pod gołem niebem są niedopuszczalne w promieniu 1/2 klm. od miejsca urzędowego pobytu Prezydenta Rzeczypospolitej, od miejsc posiedzeń Sejmu, Senatu i Zgromadzenia Narodowego, przez cały czas trwania sesji, oraz od wojskowych: koszar, magazynów

materjałów wybuchowych, objektów fortecznych, placów ćwiczeń i strzelnic.

(2) Wojewódzka władza administracji ogólnej może w poszczególnym wypadku zezwolić na wyjątek od powyższej zasady, o ile chodzi o objekty wojskowe, wymienione w ust. 1, w porozumieniu z właściwym dowódcą okręgu korpusu.

Rozdział III.

Odbywanie zgromadzeń.

Art. 12. W zgromadzeniach nie mogą uczestniczyć osoby uzbrojone, z wyjątkiem osób urzędowych.

Art. 13. (1) Każde zgromadzenie winno mieć przewodniczącego, który otwiera, kieruje obradami i zamyka zgromadzenie.

(2) Za przewodniczącego uważany jest zwołujący zgromadzenie tak długo, dopóki albo sam nie poruczy tej czynności innej osobie, albo dopóki zgromadzenie za jego zgodą nie dokona wyboru przewodniczącego.

Art. 14. (1) Przewodniczący zgromadzenia odpowiedzialny jest za przebieg zgromadzenia i obowiązany jest z tego tytułu czuwać nad przestrzeganiem przepisów niniejszej ustawy oraz przeciwdziałać wszystkiemu, co zagraża bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu.

(2) Przewodniczący ma prawo usunąć ze zgromadzenia uczestnika, jeżeli zachowaniem się swojem uniemożliwia obrady lub usiłuje w sposób gwałtowny udaremnić obrady.

(3) W wypadku, gdy zgromadzenie nie podporządkowuje się zarządzeniom przewodniczącego, wydanym w wykonaniu jego obowiązków, o których mowa w ustępie pierwszym, lub gdy przebieg zgromadzenia sprzeciwia się ustawie karnej, przewodniczący winien zgromadzenie rozwiązać.

Art. 15. (1) Władza (art. 4) może delegować na każde zgromadzenie swych przedstawicieli.

(2) Przedstawiciel władzy, przybywając na zgromadzenie, winien okazać przewodniczącemu swoją delegację.

(3) Przedstawiciel władzy otrzymuje miejsce według swego wyboru, przyczem przewodniczący winien mu udzielać na żądanie informacyj o osobach mówców i wnioskodawców, jak również o treści zgłaszanych wniosków i rezolucyj.

Art. 16. (1) Przedstawiciel władzy ma prawo zgromadzenie rozwiązać, jeżeli zajdą okoliczności, przewidziany w art. 14, a przewodniczący nie dopełni nałożonych nań obowiązków lub nie zastosuje się do żądania przedstawiciela władzy co do rozwiązania zgromadzenia, albo jeśli mimo wyczerpania porządku dziennego, nie zamknie posiedzenia.

(2) Rozwiązanie zgromadzenia należy poprzedzić ostrzeżeniem.

Art. 17. (1) Każdy uczestnik zgromadzenia winien podporządkować się wezwaniom i zarządzeniom przewodniczącego zgromadzenia (art. 14), względnie przedstawiciela władzy (art. 16).

(2) Z chwilą zamknięcia lub rozwiązania zgromadzenia, zgromadzeni obowiązani są rozejść się bezwłocznie.

Rozdział IV.

Zebrania.

Art. 18. Zgromadzeniami niepublicznemi są:

a) zebrania osób, znanych osobiście zwołującym lub przewodniczącemu zebrania, odbywające się w lokalach;

b) zebrania członków legalnie istniejących zrzeszeń, odbywające się w lokalach.

Art. 19. Zebrania nie wymagają ani zgłoszenia u władzy, ani zezwolenia tej władzy.

Art. 20. (1) Przedstawiciele władzy (art. 4) nie mogą być delegowani na zebrania.

(2) W razie powzięcia wiadomości, że zebranie przekracza ramy, zakreślone w art. 18, organa bezpieczeństwa publicznego mogą w celu sprawdzenia tej okoliczności, wkroczyć do lokalu, gdzie zebranie się odbywa i w razie stwierdzenia takiego przekroczenia, zgromadzenie rozwiązać.

(3) Organa bezpieczeństwa publicznego winny wkroczyć do lokalu i zebranie rozwiązać, gdy cel lub przebieg zebrania jest sprzeczny z ustawą karną albo zagraża bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu.

(4) Postanowienia art. 17 mają odpowiednie zastosowanie do zebrań.

Rozdział V.

Zjazdy.

Art. 21. Zjazdy uważa się za zgromadzenia publiczne lub za zebrania, zależnie od ich charakteru (Art. 2 ust. 1, art. 18).

Art. 22. (1) Zgłoszenia o zjazdach, mających charakter zgromadzenia publicznego, przyjmuje, względnie zezwolenia na nie udziela:

a) powiatowa władza administracji ogólnej, jeżeli na zjazd przybywają delegaci z obszaru jednego powiatu;

b) wojewódzka władza administracji ogólnej dla wszystkich innych zjazdów krajowych.

(2) O właściwości terytorjalnej decyduje miejsce zjazdu.

Art. 23. (1) Wszelkie zjazdy międzynarodowe wymagają zezwolenia.

(2) Zjazdem międzynarodowym w rozumieniu niniejszej ustawy jest zjazd, zwoływany przez delegacje organizacyj zagranicznych z prawami reorganizacji zagranicznych, lub też zjazd, zwoływany przez organizację krajową, na który przybywają delegaci organizacyj zagranicznych z prawami reprezentowania tychże organizacyj i uczestniczenia w podejmowaniu rezolucyj i uchwał.

(3) Zezwolenia wydaje Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

Rozdział VI.

Zgromadzenia przedwyborcze.

Art. 24. (1) Zgromadzenia, zwoływane w sprawie wyboru do ciał ustawodawczych i korporacyj publiczno-prawnych na obszarach, objętych wyborami w okresie czasu od rozpisania do dnia wyborów, celem omówienia sprawy wyborów i zastanowienia się nad kandydaturami, wymagają tylko zgłoszenia u właściwej władzy (art. 6 ust. 1), o ile odbywają się pod gołem niebem.

(2) Zgromadzenia przedwyborcze w lokalach nie wymagają zgłoszeń.

(3) Pozatem zgromadzenia te podlegają wszelkim przepisom niniejszej ustawy.

Rozdział VII.

Postanowienia karne.

Art. 25. (1) Kto:

a) bezprawnie zajmuje lub wzbrania się opuścić miejsce, względnie lokal, którym inna

osoba prawnie rozporządza, jako zwołujący lub przewodniczący zgromadzenia.

b) zwołuje zgromadzenia, zjazd lub zebranie z naruszeniem przepisów rozdziałów II, IV lub V,

c) kieruje zgromadzeniem, zjazdem lub zebraniem, zakazanem przez władze,

d) kieruje zgromadzeniem, zjazdem lub zebraniem po rozwiązaniu go przez przewodniczącego lub przedstawiciela władzy,

e) kto będąc wezwanym do opuszczenia miejsca zgromadzenia, nie uczyni temu zadość (art. 14) lub nie opuści miejsca zgromadzenia po rozwiązaniu (art. 14, 16, 17),

f) kto bierze udział w zgromadzeniu wbrew przepisowi art. 12

ulega, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej w myśl innych przepisów, karze grzywny do 1000 złotych lub aresztu do 6 tygodni.

Wszelkie inne przekroczenia postanowień niniejszej ustawy ulegają karze grzywny do 500 złotych lub karze aresztu do 2 tygodni.

(2) Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Rozdział VIII.

Postanowienia przejściowe i końcowe.

Art. 26. Sprawy zwoływania, przewodniczenia i uczestnictwa osób wojskowych w zgromadzeniach i zebraniach, unormuje rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 27. (1) Przepisy niniejszej ustawy nie mają zastosowania:

a) do wszelkiego rodzaju zgromadzeń, zwoływanych w wykonaniu przepisów ustawowych lub przez właściwe władze i urzędy publiczne;

b) do religijnych zebrań i pochodów, urządzanych przez związki religijne, prawnie uznane o ile odbywają się w sposób tradycyjnie ustalony lub przewidziany w akcie, uznającym dane wyznanie, oraz do pochodów weselnych i pogrzebowych, jak również pielgrzymek;

c) do zgromadzeń i zebrań towarzyskich, familijnych i szkolnych;

d) do zebrań rozrywkowych, odbywających się w lokalach;

e) do zgromadzeń i zebrań akademickich, odbywających się na terenie szkół akademickich oraz innych wyższych szkół, które uzyskały uprawnienia szkół akademickich.

(2) Jeżeli zgromadzenia, wymienione w pkt. b), c) i d), mogłyby zagrażać bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu, władza może wydać odpowiednie zarządzenia.

Art. 28. Ustawa niniejsza w niczem nie narusza:

a) ograniczeń, wynikających z przepisów sanitarnych, budowlanych, ogniowych i drogowych;

b) zawartych w obowiązujących przepisach prawnych ograniczeń osób wojskowych co do brania udziału w życiu politycznem i publicznem;

c) postanowień art. 82 i 164 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej, zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 371).

Art. 29. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych, co do art. 11 ust. 2 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, a co do art. 26 Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 30. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

(2) Równocześnie tracą moc:

a) rosyjskie tymczasowe przepisy o zgromadzeniach z dnia 4/17 marca 1906 r. (dodatek do art. 115[1] ustawy o zapobieganiu przestępstwom i ich tłumieniu, zawarte w t. XIV Zb. ust. ros.);

b) rozporządzenie Kom. Gen. Ziem Wschodnich z dnia 25 maja 1919 r. o zgromadzeniach (Dz. U. Z. C. Z. W. Nr. 5, poz. 30);

c) austrjacka ustawa o zgromadzeniach z dnia 15 listopada 1867 r. (austr. d. u. p. Nr. 135);

d) postanowienia §§ 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 i 20 niemieckiej ustawy o stowarzyszeniach z dnia 19 kwietnia 1908 r. (Dz. U. Rzeszy str. 151) w odniesieniu do zebrań i zgromadzeń;

e) ustawa z dnia 5 sierpnia 1922 r. w sprawie wolności zgromadzeń przedwyborczych (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 594) oraz wszelkie inne przepisy, dotyczące zebrań i zgromadzeń.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:
w z. (—) Wł. Zawadzki.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Bronisław Pieracki.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:
(—) Fabrycy.

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zalewski.

Dz. U. R. P. z dnia 7 czerwca 1932 r. Nr. 48, poz. 450).

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 18. 6. 1932 r. nr. 138.)

Starostwo w Katowicach
Liczba O. 2/32

Pismem z dnia 6 czerwca b. r. Dyrekcja Policji w Katowicach donosi, że w zagrodzie Szneka i Piszczka przy ulicy Bytomskiej 36 w Świętochłowicach stwierdzono zarazę i pomór świń.

Liczba O. 2/34

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 6 czerwca 1932 r. donosi, że w zagrodzie Bronisława Gaja przy ul. Kościelnej Nr. 14 w Wielkich Hajdukach stwierdzono zarazę i pomór świń.

Katowice, dnia 18 czerwca 1932 r.

Starosta
w z.
Richter

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: O-870/32.

Obwieszczenie.

Zgodnie z postanowieniami §§ 6 i 21 statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu Katowickiego Wydział Powiatowy jako organ stanowiący związku poręczającego wybrał w dniu 16 czerwca 1932 r:

a.) **do Rady Kasy** — na okres trzechletni 1932/35
1.) p. Brunona Kuderę, adwokata i notarjusza z Mysłowic,
2.) p. Emila Caspari'ego radcę miejskiego z Mysłowic,
3.) p. Jana Wiechułę, naczelnika gminy Pawłów,
4.) p. Franciszka Szymańskiego kupca z Wełnowca,
5.) p. Karola Prawdzika, mistrza obuwniczego z Chorzowa,

b.) **do Komisji Rewizyjnej** — na czas aż do odwołania
1.) p. inż. Emanuela Halaczka z Siemianowic Śl.
2.) p. Jana Brolla naczelnika gminy Wełnowiec i
3.) p. Teofila Rygullę, urzędnika tutejszego Wydziału Powiatowego.

Katowice. dnia 25 czerwca 1931 r.

Wydział Powiatowy
Prezes
w. z.
Richter

ZARZĄD GMINY
L. dz. 1282/32

Zarząd Gminy Pawłów, w powiecie Katowickim ogłasza przetarg publiczny i nieograniczony na wykonanie w nowej szkole:
1. Centralnego ogrzewania,
2. Instalacji sanitarnej.

Termin składania i otwarcia ofert w dniu 13. lipca 1932 r. do godz. 11-tej w urzędzie gminnym w Pawłowie.

Wadjum w wysokości 5 proc. oferowanej sumy w gotówce, należy składać do kasy gminnej w Pawłowie.

Kosztorysy, warunki szczegółowe oraz plany do przejrzenia otrzymać można za opłatę 6,— zł. w urzędzie gminnym.

Pawłów, dnia 27. czerwca 1932 r.

Naczelnik gminy
J. Wiechuła.

STAROSTWO KATOWICE
Liczba 2156

Obwieszczenie

Giesche Ska. Akcyjna w Katowicach wniosła do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego prośbę o wydanie zezwolenia na rozbudowę prażalni Huty Walter Croneck w gminie Mała Dąbrówka. Strony mające zastrzeżenia przeciwko udzieleniu zezwolenia, winne wnieść należycie uzasadnione sprzeciwy pisemnie wzgl. do protokułu do Starostwa w Katowicach w terminie do dnia 16. VII. br. godziny 13-tej. Sprzeciwy pisemne należy wnosić w dwuch egzemplarzach. Sprzeciwy wniesione po upływie oznaczonego terminu nie zostaną rozpatrzone.

Plany rozkładowe prażalni można oglądać w Starostwie w Katowicach pokój nr. 19. c. I. ptr. w godzinach 9.—14-tej.

W dniu 26/VII. 1932 r. o godzinie 10 rano odbędzie się w Starostwie w Katowicach pokój nr. 19 rozprawa wspólnie z przedstawicielami Ski, na której wszystkie sprzeciwy zostaną rozpatrzone.

Strony które wniosły sprzeciwy winne na rozprawę delegować upoważnionych w tym celu zastępców.

Katowice, dnia 28. czerwca 1932 r.

Starosta
w. z.
Richter

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8.